2026/1835

24.7.2026

RECOMANDAREA (UE) 2026/1835 A COMISIEI

din 20 iulie 2026

privind aplicarea de sancțiuni prevăzute de Regulamentul (UE) 2024/1787 al Parlamentului European și al Consiliului privind reducerea emisiilor de metan în sectorul energetic în ceea ce privește obligațiile importatorilor

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 292,

întrucât:

(1) La 4 august 2024 a intrat în vigoare Regulamentul (UE) 2024/1787 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]) privind reducerea emisiilor de metan în sectorul energetic. Regulamentul contribuie la colectarea de date fiabile și solide, care ar trebui să constituie o bază suficientă pentru monitorizarea emisiilor de metan, asigurând transparența și, dacă este necesar, prevăzând acțiuni suplimentare pentru a reduce și mai mult emisiile de metan.

(2) Pe termen lung, reducerea emisiilor de metan în sectorul mondial al petrolului și gazelor ca urmare a punerii în aplicare a Regulamentului (UE) 2024/1787 ar trebui să sprijine securitatea aprovizionării. Constatările recente ale Agenției Internaționale a Energiei (AIE) ([2]) sugerează că abordarea scurgerilor și abordarea evacuării în atmosferă și a arderii la faclă de rutină ar putea elibera până la 200 de miliarde de metri cubi de gaz. Cu toate acestea, aceeași analiză sugerează că doar 15 miliarde de metri cubi sunt disponibili pe termen scurt, cea mai mare parte în țări care nu dispun de căi viabile de export către Uniune.

(3) Articolul 27 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2024/1787 impune importatorilor să raporteze anual autorităților competente din statul membru în care sunt stabiliți datele și informațiile privind emisiile de metan provenite de la țările și întreprinderile care exportă în Uniune, inclusiv detalii din care să reiasă dacă și, în caz afirmativ, în ce mod își măsoară, raportează și reduc emisiile de metan.

(4) Articolul 28 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2024/1787 impune importatorilor să demonstreze și să raporteze autorităților competente din statul membru în care sunt stabiliți că contractele lor de furnizare de energie fosilă vizează țițeiul, gazele naturale sau cărbunele produse și că aplică măsuri de monitorizare, raportare și verificare la nivelul producătorului echivalente cu cele stabilite în Regulamentul (UE) 2024/1787.

(5) Articolul 29 alineatul (1) primul paragraf din Regulamentul (UE) 2024/1787 impune importatorilor și producătorilor din Uniune să raporteze autorităților competente din statul membru în care sunt stabiliți intensitatea metanului generat de producția de țiței, gaze naturale și cărbune introduse de ei pe piața Uniunii.

(6) Obligațiile prevăzute la articolul 28 alineatul (1) și la articolul 29 alineatul (1) primul paragraf din Regulamentul (UE) 2024/1787 se aplică contractelor încheiate sau reînnoite la 4 august 2024 sau după această dată. În ceea ce privește contractele încheiate înainte de data respectivă, importatorii au obligația de a depune toate eforturile rezonabile pentru a solicita echivalența măsurilor de monitorizare, raportare și verificare la nivel de producător în contractele lor, în conformitate cu articolul 28 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2024/1787, și de a raporta intensitatea metanului în producția de țiței, gaze naturale și cărbune introduse de ei pe piața Uniunii, în conformitate cu articolul 29 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) 2024/1787.

(7) Articolul 33 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2024/1787 prevede că statele membre adoptă regimul sancțiunilor care se aplică în cazul nerespectării dispozițiilor respectivului regulament și iau toate măsurile necesare pentru a asigura aplicarea acestora. Până în prezent, doar o mică parte dintre statele membre au notificat Comisiei regimurile lor de sancțiuni.

([1]) Regulamentul (UE) 2024/1787 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iunie 2024 privind reducerea emisiilor de metan în sectorul energetic și de modificare a Regulamentului (UE) 2019/942 (JO L, 2024/1787, 15.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1787/oj).

([2]) IEA Global Methane Tracker 2026, p. 4.

(8) Articolul 33 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2024/1787 impune statelor membre să se asigure că autoritățile competente au competența de a impune cel puțin anumite sancțiuni administrative și măsuri administrative pentru încălcarea cerințelor referitoare la importuri prevăzute la articolele 27 alineatul (1), 28 alineatele (1) și (2) și la articolul 29 alineatul (1) din respectivul regulament, cu condiția ca acestea să nu pună în pericol securitatea aprovizionării cu energie.

(9) În plus, articolul 33 alineatul (7) litera (i) din Regulamentul (UE) 2024/1787 permite statelor membre să țină seama de orice alt factor agravant sau atenuant aplicabil circumstanțelor cazului, inclusiv acțiuni ale părților terțe.

(10) Începând cu 27 februarie 2026, Strâmtoarea Hormuz, un punct maritim major de trecere pentru comerțul mondial cu energie, s-a confruntat cu perturbări geopolitice și economice acute care au dus la închiderea sa. Aceste perturbări sunt considerate, în general, ca fiind cele mai mari care au afectat aprovizionarea cu energie la nivel mondial de la criza energetică din anii 1970 și cele mai mari din istoria pieței mondiale a petrolului.

(11) Perturbările din Orientul Mijlociu au un impact negativ profund și de durată asupra piețelor energetice mondiale și europene. Aproximativ 20 % din aprovizionarea mondială cu gaz natural lichefiat ([3]) (GNL) și 25 % din comerțul mondial maritim cu petrol ([4]) au fost afectate. Prin urmare, creșterea preconizată a GNL pentru perioada 2026-2027 nu va avea loc, iar supraîncărcarea cu GNL va fi amânată cu cel puțin doi ani, cu riscurile asociate de securitate a aprovizionării și de presiune asupra prețurilor ([5]). În ceea ce privește petrolul, pierderile la nivel global în cazul exporturilor de petrol au depășit 13 mb/d, cu restricționarea aferentă a producției și deteriorarea infrastructurii energetice din regiune, ceea ce a dus la pierderi cumulate de aprovizionare estimate la 3 miliarde de barili, inclusiv pierderile anticipate în timpul intensificării treptate a producției postconflict ([6]). Furnizorii din afara regiunii Golfului au fost în măsură să compenseze deficitul de aprovizionare cu GNL și petrol doar într-o măsură limitată. Daunele aduse infrastructurii energetice din regiunea Golfului, timpul necesar pentru repornirea infrastructurii și reducerea treptată a blocajelor contribuie la ceea ce va fi probabil o perioadă prelungită de insuficiență a aprovizionării și de incertitudini pe piețele mondiale ale energiei. Ca atare, se preconizează că această perioadă va depăși o redeschidere completă și stabilă a Strâmtorii Hormuz.

(12) Pe fondul temerilor legate de deficitele prelungite de aprovizionare, prețurile gazelor și petrolului au crescut la cele mai ridicate niveluri de la criza declanșată de invadarea pe scară largă a Ucrainei de către Rusia în februarie 2022. Prețurile țițeiului Brent au depășit 100 USD pe baril la 8 martie 2026 pentru prima dată în patru ani, crescând la 118 USD pe baril în perioada de vârf din 31 martie 2026. Prețurile gazelor naturale au crescut la 62 EUR/MWh la 19 martie 2026. Deși în luna iunie 2026 prețul petrolului s-a menținut aproape de 80 USD/baril, iar prețul gazelor s-a situat la 42 EUR/MWh, volatilitatea persistă.

(13) Uniunea se bazează pe piețele mondiale ale petrolului și gazelor pentru a-și satisface nevoile. Din cauza crizei din Orientul Mijlociu, piețele mondiale ale petrolului și gazelor au înregistrat o reducere semnificativă a aprovizionării. Pentru a aborda expunerea consumatorilor și a întreprinderilor din Uniune la deficite de aprovizionare care cauzează prețuri ridicate și volatile la energie, Uniunea trebuie să asigure importuri fiabile și continue de combustibili fosili din alte regiuni.

(14) Regulamentul (UE) 2024/1787 nu impune restricții asupra importurilor de energie în Uniune. Cu toate acestea, nerespectarea obligațiilor prevăzute la articolul 27 alineatul (1), la articolul 28 alineatul (1) și alineatul (2) și la articolul 29 alineatul (1) din regulamentul respectiv ar putea duce la aplicarea de sancțiuni. Autoritățile competente din statele membre au un anumit nivel de discreție în impunerea de sancțiuni pentru încălcarea dispozițiilor din Regulamentul (UE) 2024/1787, și în ceea ce privește nivelul acestor sancțiuni, pentru a se asigura că aplicarea de astfel de sancțiuni sau riscurile de răspundere în temeiul respectivului regulament nu pun în pericol securitatea aprovizionării cu energie.

([3]) Gas Market Report, Q2-2026 – Analysis – IEA, p. 6.
([4]) Strait of Hormuz – About – IEA.
([5]) Gas Market Report, Q2-2026, p. 8.
([6]) Potrivit Raportului AIE privind piața petrolului, publicat la 14 aprilie 2026, se preconizează că oferta mondială de petrol va scădea cu 3,9 mbbl pe zi în 2026 sau cu 1 423 milioane de barili în total.

(15) În contextul actualei crize a aprovizionării, flexibilitatea oferită statelor membre de articolul 33 din Regulamentul (UE) 2024/1787 în ceea ce privește aplicarea sancțiunilor a fost percepută ca un factor care contribuie la insecuritatea juridică. Lipsa actuală a unor regimuri de sancțiuni în majoritatea statelor membre, fără posibilitatea de a evalua riscul unei potențiale neconformități cu cerințele de import prevăzute în Regulamentul (UE) 2024/1787, a fost semnalată de importatori ca fiind un factor de risc major care împiedică semnarea sau reînnoirea contractelor de furnizare către Uniune și sporește riscul de reziliere a contractelor de furnizare existente.

(16) Percepția insecurității juridice în ceea ce privește regimurile de sancțiuni aplicabile în întreaga Uniune ar fi redusă dacă toate statele membre ar adopta regimuri naționale de sancțiuni. Un set clar de norme în toate statele membre și o abordare coerentă în întreaga Uniune ar elimina un grad considerabil de incertitudine prin clarificarea condițiilor exacte și a sancțiunilor exacte care se aplică în diferite jurisdicții naționale.

(17) Articolul 33 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2024/1787 impune statelor membre să se asigure că aplicarea sancțiunilor nu pune în pericol securitatea aprovizionării cu energie. În sectorul gazelor, Regulamentul (UE) 2017/1938 al Parlamentului European și al Consiliului ([7]) urmărește să prevină și să răspundă la potențialele întreruperi ale aprovizionării cu gaze la nivel național și regional. Articolul 11 din Regulamentul (UE) 2017/1938 stabilește niveluri de criză declanșate de evenimente sau indicii de evenimente potențiale, cum ar fi o întrerupere a aprovizionării cu gaze sau o cerere de gaze excepțional de mare, care pot duce la o deteriorare semnificativă a situației aprovizionării cu gaze sau pot avea ca rezultat o astfel de deteriorare. În cazul în care se declară un nivel de criză, statele membre au obligația de a se asigura că nu sunt introduse în niciun moment măsuri care restricționează în mod nejustificat fluxul de gaze pe piața internă și că nu sunt introduse măsuri care ar putea pune în pericol grav situația aprovizionării cu gaze în alt stat membru. În sectorul petrolier, Directiva 2009/119/CE a Consiliului ([8]) stabilește norme menite să asigure un nivel ridicat de securitate a aprovizionării cu petrol prin mecanisme bazate pe solidaritate, impunând statelor membre să mențină stocuri minime de țiței sau de produse petroliere și instituind mijloacele procedurale necesare pentru a face față unei penurii grave.

(18) Deși normele existente privind securitatea aprovizionării cu gaze și petrol oferă elementele-cheie pentru evaluarea riscurilor la adresa securității aprovizionării, evaluarea unor astfel de riscuri poate fi diferită dacă este efectuată individual de fiecare stat membru. Deși securitatea aprovizionării cu energie a Uniunii a fost menținută deocamdată, criza din Orientul Mijlociu a cauzat daune ale căror efecte persistă și care sunt susceptibile să pună în pericol securitatea aprovizionării cu energie în întreaga Uniune dacă aprovizionarea este redirecționată către alte piețe, necesitând astfel o abordare coordonată a aplicării sancțiunilor în toate statele membre. Prin urmare, scopul prezentei recomandări este de a spori claritatea și securitatea juridică în ceea ce privește punerea în aplicare a articolului 33 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2024/1787 în contextul crizei din Orientul Mijlociu.

(19) Pentru a nu pune în pericol securitatea aprovizionării cu energie, după cum se menționează la articolul 33 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2024/1787 și pentru a aborda expunerea consumatorilor și a societăților din Uniune la potențiale deficite de aprovizionare cu energie care ar cauza creșterea prețurilor, statelor membre trebuie să nu aplice sancțiunile prevăzute la articolul 33 alineatul (5) literele (m), (n) și (o) din Regulamentul (UE) 2024/1787 pentru o perioadă limitată de timp, cu excepția cazurilor de încălcare frauduloasă a obligațiilor respective. Acest lucru ar trebui să contribuie la asigurarea faptului că importatorii încheie contracte de furnizare pentru perioada următoare fără riscul de sancțiuni, constatări de neconformitate sau răspundere, continuând, în același timp, să ia măsurile necesare pentru a asigura conformitatea cu cerințele de import prevăzute în Regulamentul (UE) 2024/1787.

([7]) Regulamentul (UE) 2017/1938 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2017 privind măsurile de garantare a siguranței furnizării de gaze și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 994/2010 (JO L 280, 28.10.2017, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/1938/oj).

([8]) Directiva 2009/119/CE a Consiliului din 14 septembrie 2009 privind obligația statelor membre de a menține un nivel minim de rezerve de țiței și/sau de produse petroliere (JO L 265, 9.10.2009, p. 9, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/119/oj).

(20) În același timp, perioada de grație pentru neaplicarea sancțiunilor nu ar trebui să depășească ceea ce este necesar pentru a se asigura încheierea de contracte pentru volume suficiente pentru a preveni deficitele de aprovizionare cauzate de criza actuală. Conform previziunilor actuale, este probabil ca deficitele de aprovizionare de pe piețele mondiale ale gazelor și petrolului să continue, preconizându-se că repararea infrastructurii deteriorate din Orientul Mijlociu va dura între trei și cinci ani ([9]). Informații recente privind contractarea ([10]) volumelor de petrol și gaze indică reducerea activității de contractare pentru volumele de aprovizionare nou semnate pentru orizonturile de timp 2029 și 2030, care par să fie mai mici decât se preconizase pentru livrările din ultimii trei ani, pe baza curbei de aprovizionare la termen a unei piețe care funcționează în condiții normale. De exemplu, ponderea contractelor nou semnate în totalul contractelor pentru gaze naturale scade cu peste 10 % în perioada 2028-2029, ceea ce indică potențiale obstacole în calea contractării. Flexibilitatea piețelor mondiale ale petrolului și gazelor este cea care permite o reacție rapidă la orice situație de criză și amortizarea acesteia. Această flexibilitate trebuie menținută. O perioadă de grație de trei ani ar contribui la asigurarea continuității operațiunilor fără a exacerba aprovizionarea tot mai redusă cu țiței din cauza livrărilor reduse din Golful Persic.

(21) Prin urmare, Comisia consideră adecvat ca statele membre să nu aplice sancțiunile prevăzute la articolul 33 alineatul (5) literele (m), (n) și (o) din Regulamentul (UE) 2024/1787 în ceea ce privește încălcarea obligațiilor cu termen în 2027, 2028 și 2029.

(22) O perioadă de grație pentru neaplicarea sancțiunilor ar putea duce la un risc crescut de nerespectare de către importatori a obligațiilor lor de monitorizare, raportare și verificare în temeiul Regulamentului (UE) 2024/1787. Cu toate acestea, în prezența penuriei de aprovizionare cu energie la nivel mondial și a concurenței acerbe pentru încărcăturile disponibile cauzate de criza actuală, o astfel de perioadă de grație, limitată strict la ceea ce este necesar pentru a diminua efectele crizei și cu excepția cazurilor de încălcări frauduloase, nu este disproporționată față de riscul unei asigurări insuficiente a respectării respectivelor obligații.

(23) Prezenta recomandare este limitată la propunerea unei perioade de grație în aplicarea de anumite sancțiuni sau răspunderi în lumina circumstanțelor specifice și a condițiilor descrise. Obligațiile stabilite la articolele 27 alineatul (1), 28 alineatele (1) și (2) și la articolul 29 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2024/1787 continuă să se aplice, chiar dacă se recomandă statelor membre să nu aplice sancțiunile aferente menționate la articolul 33 alineatul (5) literele (m), (n) și (o) din respectivul regulament. Statele membre ar trebui să monitorizeze în mod activ și să stimuleze progresele în materie de conformitate în această perioadă. Prezenta recomandare nu împiedică statele membre să aplice aceeași perioadă de grație pentru sancțiunile privind producătorii din Uniune, dacă consideră că impunerea respectivelor penalități ar pune în pericol securitatea aprovizionării cu energie.

(24) Prezenta recomandare nu împiedică statele membre să stabilească regimuri naționale de sancțiuni în conformitate cu articolul 33 din Regulamentul (UE) 2024/1787. În condiții normale de piață și atunci când nu există niciun risc pentru securitatea aprovizionării cu energie, precum și în afara domeniului de aplicare al prezentei recomandări, statele membre pot aplica sancțiuni efective, proporționale și cu efect de descurajare pentru încălcări ale dispozițiilor Regulamentului (UE) 2024/1787. Nivelul, severitatea și natura sancțiunilor aplicate unei încălcări concrete trebuie determinată ținând seama cel puțin de factorii stabiliți la articolul 33 alineatul (7). Statele membre sunt încurajate să stabilească în mod prioritar regimuri naționale de sancțiuni,

ADOPTĂ PREZENTA RECOMANDARE:

Comisia recomandă statelor membre să nu aplice sancțiunile prevăzute la articolul 33 alineatul (5) literele (m), (n) și (o) din Regulamentul (UE) 2024/1787 în ceea ce privește încălcarea de către importatori a obligațiilor care le revin în 2027, 2028 și 2029, cu excepția cazurilor de încălcare frauduloasă a obligațiilor respective. Statele membre ar trebui să monitorizeze în mod activ și să stimuleze progresele în materie de conformitate în această perioadă.

([9]) A se vedea declarația Qatar Energy din 19 martie 2026.
([10]) Evaluarea serviciilor Comisiei pe baza informațiilor furnizate de Cedigaz, Bloomberg New Energy Finance, London Stock Exchange Group.

Comisia monitorizează și revizuiește aplicarea prezentei recomandări până la 1 ianuarie 2028, în contextul revizuirii prevăzute la articolul 36 din Regulamentul (UE) 2024/1787.

Adoptată la Bruxelles, 20 iulie 2026.

Pentru Comisie
Dan JØRGENSEN
Membru al Comisiei